

קוֹנְטֵרַס

דֵי לְאַלִימוֹת

יעזרר ויחזק אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עַל מִדַּת הַחֶסֶד
וְהַרְחָמִים, וְיַחֲיוּ בְיַחַד בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה פְּיָאוֹת
לְנַשְׁמוֹת הַחַצּוֹבוֹת מִתַּחַת פֶּסַע הַכְּבוֹד, וְיִכְבְּדוּ
אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׁרַח שְׂכִינָה בְּמַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם.

*

בְּנוֵי וּמֵיֶסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַקְּדוֹשׁ, אֹר נְפֻלָּא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים לִיה
רַבֵּי נִתָּן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,

וּמִשְׁלָב בְּפֶסוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאַמְרֵי
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוּבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה "ק יְרוּשָׁלַיִם תוֹבֵב" א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, שְׂרָאוּ בְּכֹל פְּעַם, שְׂאֵלִימוֹת
הַבִּיאָה אֱלִימוֹת, וְעַל-כֵּן אֵין זֶה עֲצָה לְלַכֵּת בְּדַרְדָּר
שֶׁל אֱלִימוֹת, כִּי זֶה לֹא מְבִיא טוֹב כָּלֵל, וּמָה
שְׂבִדְרָכֵי נְעַם פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבָר שְׂבַעוּלָם לֹא פּוֹעֵל,
כִּי בּוֹא בְּרַגַע שְׂאָדָם הוֹלֵךְ בְּאֱלִימוֹת, גַּם הַצַּד
שְׂכַנְגָד הוֹלֵךְ בְּאֱלִימוֹת, אַבְּל אִם הוֹלְכִים בְּדַרְכֵי
נְעַם, זֶה כְּמוֹ שְׂמוֹצִיאִים מְמַנּוּ אֶת הַרוּחַ רְעָה
וְהַכַּעַס וְהַרְצִיחָה.

(אָמְרֵי מוֹהֲרָא"ש, חֶלֶק ב', סִימָן תְּרִיא)

קוֹנְטֵרַס

דֵּי לְאַלִּימוֹת

א.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצַמְכֶם
בְּמִדַּת הָאֱהָבָה, לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי אֵין עוֹד
יְקָר וַיִּפֶּה בְּעוֹלָם כְּמוֹ מִדַּת הָאֱהָבָה, שְׂאֶחָד אוֹהֵב
אֶת זולָתוֹ, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּמִדַּת
הָאֱהָבָה, שֶׁהוּא אוֹהֵב אֶת עֲצָמוֹ, אוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ,
אוֹהֵב אֶת יְלָדָיו, אוֹהֵב אֶת חֲבֵרָיו, אֲזִי כָּל הַחַיִּים
שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי, חַיִּים שֶׁל
אֱהָבָה, הוּא רוֹאֶה רַק אוֹר, וּמְאִירִים לוֹ הַחַיִּים, וְכָל
יוֹם אֶצְלוֹ יוֹם מָלֵא וְגִדּוּשׁ עִם נְעִימוֹת וְשִׁעֲשׂוּעַ,
שְׂמֵרָגִישׁ כָּל מֵינֵי תַעֲנוּגִים בְּחַיָּיו, לֹא-כֵן מִי שֶׁשׁוֹנֵא
אֶת עֲצָמוֹ הוּא הוֹלֵךְ תְּמִיד מְמַרְמֵר, וְהוּא שׁוֹנֵא אֶת

אשתו ורב עמה, שונא את ילדיו ומכה אותם, שונא את חבריו ומדבר עליהם כל דבר רע, האדם הזה טועם את המרירות, ומרים לו החיים, וכל יום חשף בעדו ומבקש את נפשו למות, וכל דבר קטן מעצבנו ולא רואה שום אור בחייו, תמיד רב עם כל אחד, ואינו מרגיש שום טעם בחייו; לכן ראו, בני ובנותי היקרים, לעשות כל מיני פעולות שבעולם לעבד על עצמכם ולתקן את המדות שלכם, אשר זה יוביל אתכם אל שביל האהבה, שתמיד תאהבו את עצמכם ואת זולתכם, ואז תרגישו טעם אחר בחיים, ותשמרו את עצמכם מאד מאלימות, אלימות פיזית — לא להכות ולא להציק לאף אחד, ואלימות מלוולית — לא לבזות ולהשפיל ולקלל את שום ברֵיה שבעולם; כי אלימות זה בכלל רציחה, וכמו שאסור לרצח אדם, והוא לאו חמור בתורה — "לא תרצח", כמו־כן אסור לרצח מלוולית, כי בזה שמשפילים את זולתו, מחרפים ומגדפים אותו במלים, זה גם־כן בכלל אלימות ורציחה, וצריכים לברח מאנשים כאלו שמסיתים לאלימות ולרצח, שזה הדבר המגנה ביותר שרק יכול להיות, כמו שאמרו חכמינו

הקדושים (בפתי מדרשות): "לא תרצח" — אל תתחבר לרוצחים, התרחק מחבורתם, שלא ילמדו בנניך מעשה רצחנות, ובעון רציחה חרב באה לעולם; וצריכים להשמר מזה מאד מאד, כי מדת הרציחה והאלימות היא הגרועה והמגנה ביותר אצל עם ישראל, כי עם ישראל מברך עם ברכת יעקב שברך אותו יצחק אבינו (בראשית כז, כב): "הקל קול יעקב", השבח של עם ישראל הוא רק הקול, ישראל — זכות הקיום שלהם הוא הדבור, שמדברים רק מהקדוש-ברוך-הוא, מאמונה ברוחה ומזככת בו יתברך, ולומדים את התורה הקדושה שהיא חכמתו יתברך, זו זכות קיום עם ישראל — בקולו, לא בן עשו נתברך מאביו יצחק (שם): "על חרבך תחיה", אצל אמות העולם כל החיות שלהם זה רציחה והריגה ואלימות. ואמרו חכמינו הקדושים (עין בראשית רבה סה, טז): בזמן שהקול קול יעקב אז אין הידים ידי עשו שולטות; כשעם ישראל מדברים רק דבורי אמונה, דבורי אהבה עם כל אחד פיאות לבני הקדוש-ברוך-הוא, לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח אחד את השני, על-ידי-זה אין אמות העולם יכולות לשלט בהם, לא-בן אם,

חס וּחֲלִילָהּ, הֵם לֹקָחִים אֶת הַחֶרֶב בְּיַדֵּיהֶם, וּמְשַׁתְּמָשִׁים בְּמַעֲשֵׂה עֲשׂוֹ וּמְתַרְגְּלִים לְרֹצַח וְלַהֲרֹג, אֲזִי אַמּוֹת הָעוֹלָם שׁוֹלְטוֹת עֲלֵיהֶם; וְלִכֵּן רְאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, לְהִתְחַזֵּק רַק בְּמִדַּת הָאֲהָבָה, לְאַהֲבֵה אֶת כָּל בְּרִיָּה, וְתִבְרָחוּ מִכָּל מִינֵי אֲלִימוֹת וּרְצִיחָה, שְׂאִין זֶה מִתְאַיֵּם כָּלֵל לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל הֵם רַחֲמָנִים בְּנֵי רַחֲמָנִים, וּמִדַּת עִם יִשְׂרָאֵל הִיא רַחֲמָנוּת וְגוֹמְלֵי חֶסֶד — לְעֶזֶר לְזוּלָּת, וְאֲזִי אִם תִּרְגְּלוּ אֶת עֲצַמְכֶם לְחַיּוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ, כָּל חַיִּיכֶם יִהְיוּ חַיִּים עֲרָבִים וּמִתְקִים, וְכָל יוֹם יִהְיֶה לָכֶם יוֹם טוֹב, וְתִקְנוּ לְעֲצַמְכֶם הַרְבֵּה מְאֹד חֲבָרִים וַיְדִידִים; כִּי כָּל אֶחָד אוֹהֵב שְׂיַעֲנִיקוּ לוֹ מִחֲמָאָה וַיִּדְבְּרוּ אִתּוֹ יָפָה וַיִּתְיַחֲסוּ אֵלָיו, וַיִּתְּנוּ לוֹ תְּשׁוּמַת לֵב וְאֲהָבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה "כַּמִּים הַפְּנִים לַפְּנִים" (מִשְׁלֵי כו, יט), גַּם הַשְּׂנֵי יֵאָהֵב אוֹתָךְ וַיִּתֵּן לְךָ תְּשׁוּמַת לֵב וַיַּחֲסֵ אִישִׁי וְהִרְגְּשָׁה טוֹבָה, וְאֲזִי תִהְיוּ כְּלָכֶם תָּמִיד שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, לֹא-כֵן כְּשֶׁהוֹלְכִים בְּאֲלִימוֹת וּבְהַכָּאוֹת, אֲזִי מִתְמַרְמְרִים הַחַיִּים, וְרַע וְקָר לְאָדָם מְאֹד; וְלִכֵּן רְאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, מַה לְּפָנִיכֶם, הַחַיִּים וְהַמּוֹת בְּיַדְכֶם, אִם אַתֶּם רוֹצִים לְבַחֵר בְּחַיִּים, תִּלְכוּ בְּדֶרֶךְ שֶׁל אֲהָבָה וְשֶׁל שְׂמֵחָה וְעֶזֶר לְעֶזֶר אֶחָד

לשני, ולהתייחס אל הזולת, ואז תרגישו חיים
 אמתיים בתייכם, שכל יום יהיה לכם שונה, ותמלאו
 את היום עם טוב ואהבה, לא-כן אם תתאכזרו
 לזולתכם, ותריבו עם כל אחד, ומכל שכן
 כשתורידו מעצמכם צלם אלקים, ותלכו באלימות
 להכות את זולתכם, אז המות יהיה נחלתכם, כי
 תרגישו רק מות בתייכם, והחיים יהיו לכם מאד
 מאד מרורים פמות. ולכן תשמרו מאד מאד לא
 להכניס באלימות ובמריבות והפאות והשפלות
 לזולתכם, אלא תחזיקו במדת האהבה, ואז יאיר
 לכם מלך הכבוד, שתרגישו את אמתת מציאותו
 יתברך עליכם; כי באמת הוא יתברך מחיה ומנהיה
 ומקים את כל הבריאה בלה, ודומם, צומח, חי,
 מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ומי
 שאוהב את זולתו, נעשה כלי לקבל על עצמו
 אחדותו יתברך; כי 'אהבה' בגימטריה 'אחד', אם
 אדם הולך תמיד בצורה של אהבה — לחבב את
 זולתו, תהיה בו אחדותו יתברך, ונכלל לגמרי באין
 סוף ברוך הוא, ואז ממשיך על עצמו ערבות
 נעימות ידידות זיו האור אין סוף ברוך הוא,
 ונשפעות עליו כל מיני השפעות טובות בגשמיות

וברוחניות.

ב.

בני ובנותי היקרים! תשתדלו מאד שתהיה ביניכם אהבה גדולה, ותשמרו את עצמכם מאד שלא תבאו לידי אלימות, לא להכות את שום ברית שבעולם, כי אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין נח:): הסותר את לועז (לחי) של ישראל פאלו סותר לועז (לחיה) של השכינה; כי כל בר ישראל הוא חלק אלוה ממעל, וברגע שאדם מגביה ידו על חברו, אף-על-פי שלא הפהו נקרא רשע ונקרא חוטא (סנהדרין פז.), ולבסוף תקצץ ידו, ומכל שכן וכל שכן כשאחד מתנהג באלימות נגד חברו ומכהו מכות אכזריות וחובל בו, עליכם לדעת שהרשע והחוטא הזה שמכה ומחבל בחברו יקבל את ענשו כפל כפלים, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ילקוט בשלח, רמז רנז): אם חבלת חבלה אחת, סוף שחובלים בך חבלות הרבה; אל תחשב שאם אתה מרביץ ומכה וחובל בזולתך עכשו, תהיה נקי מזה, אלא תקבל ענשך כפל כפלים, אם

לא עכשו יבא היום ויגיע ענשה, ותקבל בחזרה בצורה כזו, שלא חלמת ולא חשבת. ועכשו אשאל אתכם, בני ובנותי היקרים, האם משתלים ללכת באלימות, להכות ולהרביץ ולחבל את זולתכם, שלבסוף תקבלו בחזרה ענש קשה מאד; כי עליכם לדעת, אשר רב בני-האדם שסובלים כל מיני מחלות וחלאים רעים, ועוברים עליהם צרות ויסורים ומרירות ודחקות ומסוכים בחובות, זה בא להם ענש מהשמים, שהתנהגו באלימות נגד זולתם, הן אלימות פיזית — שהרביצו והכו וחבלו בזולתם, והן אלימות מלולית — שבוזו וחרפו ודברו רע והשפילו את זולתם, ולכן תהיו זהירים מאד מהיום והלאה לעזוב כבר את דרך האלימות, שמקבלים על זה במקדם או במאחר ענש חמור מאד. ואנחנו עדים לכך, שבני-אדם המתעללים בזולתם, מכים ומשפילים אותם וחובלים בהם, ונדמה להם שהם עכשו על הגבה וגאים במעשיהם, אבל אוי ואבוי להם, שאינם יודעים ואינם מבינים ואינם משפילים, שביבוא היום ויקבלו הכל בחזרה כפל כפלים, וכבר לא יועיל להם שום דבר להתחמק מזה; ועל-כן אשאל

אַתְּכֶם, בְּנֵי וּבְנוֹתַי הַיְקָרִים, מֵה אַתֶּם צְרִיכִים
 לְהַפְּנֵס בְּאַלִּימוֹת נֶגֶד זוּלְתְּכֶם, וְלַעֲבֹר עַל מִדַּת
 הָרְצִיחָה, לְרַצַּח אֶת זוּלְתְּכֶם, הֵן מְלוּלִית — לְחַרֵּף
 וּלְגַדֵּף וּלְקַלֵּל וּלְהַשְׁפִּיל, וְהֵן פִּיזִית — לְהַכּוֹת בּוֹ
 מַכּוֹת רַצַּח, אֲשֶׁר לְבִסּוּף תִּקְבְּלוּ אֶת הָעֲנָשׁ בְּחֻזְרָה
 בְּצוּרָה מְגִנָּה מְאֹד, כְּכֹר הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתְּחֻזְרוּ אֵלָיו
 יִתְבָּרֵךְ, וְתַפְסִיקוּ עִם הָאִלִּימוֹת שֶׁלְּכֶם, וְתִתְחִילוּ
 לְחַיּוֹת אֶחָד עִם זוּלְתוֹ בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית,
 לְחִזֵּק וּלְאַמֵּץ אוֹתוֹ, לְשַׁמַּח וּלְעוֹדֵד אוֹתוֹ, וְעַל-יְדֵי-
 זֶה תִּטְעֲמוּ טַעַם חֲדָשׁ בְּחַיִּיכֶם; כִּי בְּרַגַע שֵׁשׁ
 אַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית בֵּין בְּנֵי-אָדָם, אֲזַי כָּל הַחַיִּים
 מִשְׁתַּנִּים לְגַמְרֵי.

וְאֵת זֶה תִּקְבְּלוּ אִם תִּתְקַרְבוּ אֶל צְדִיק אֶמֶת
 הַמְּגַלֶּה אֶת אֲמִתּוֹ מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁמְחַיֶּה וּמְקַיֵּם
 וּמְהַיֶּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, אֲשֶׁר זֶה עֲבוֹדַת
 הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים, הַמְּלַמְּדִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל
 תּוֹרָה, אֲשֶׁר "דְּרֻכֶיהָ דְּרֻכֵי נֵעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ
 שְׁלוֹם" (מְשָׁלִי ג, יז), אֵיךְ לְחַיּוֹת עִם זוּלְתֶם בְּאַהֲבָה
 וּבְאַחְוָה, וְתִתְרַחֲקוּ מִכָּל אֵלּוֹ הַמְּסִיתִים וְהַמְּדִיחִים,
 הָרָשָׁעִים אַרְוֵרִים, הַשׁוֹנְאִים אֶת עַצְמָם, וְהֵם בְּעֵלֵי

מומים בנפשם, שמסיתים ומדיחים יומם ולילה לאלימות, ונגד הדת ונגד הקדוש-ברוך-הוא ונגד כל הקדוש לעם ישראל, תברחו ממנוולים כאלו, כי הם מראים את רע מעלליהם ורע נפשם ואת השנאה ששונאים את עצמם, כי רק מי שחולה נפש ושונא את עצמו, ואינו יכול לסבל את עצמו, הוא מסגל להסית ולהדיח נגד הדת ונגד הקדוש-ברוך-הוא ונגד תורתו יתברך ונגד כל הקדוש לעם ישראל, והוא מסית לאלימות; ולכן תברחו מהם כמו שבורחים מאש, ותדבקו את עצמכם עם נשמות ישראל, שמתחזקות באהבה ובאחדות, ומחזיקות את עצמן יחד, ואיש את רעהו רוצים לעזר, אתם כדאי להתחבר ולהתאחד. ואם תציתו אותי בזה, בני ובנותי היקרים, אז תרגישו חיים אחרים לגמרי; כי "די לאלימות", מספיק הסתה ושנאה שזורעים אלו הרשעים הארורים, הקלים הריקים והפוחזים, בעלי המומים בנפשם, ששונאים את עצמם, כי רק מי ששונא את עצמו והוא בעל מום בנפשו, הוא מסגל להסית לאלימות, והוא מסגל לכל הרשעות שבעולם; ולכן תברחו מהם ולא יהיה לכם שום עסק אתם,

תתחברו עם עם ישראל אשר אוהבים אחד את השני, ועל-ידי-זה תרגישו נעם ואהבה בחייכם.

ג.

בני ובנותי היקרים! ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם לחיות אחד עם השני בשלום ובאהבה, ותשמרו את עצמכם מאד מכל מיני מריבות ומחלוקת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה ל, יג): אין דבר טוב ואין שלום יוצא מתוך מריבה; כשנכנסים בריב ומחלוקת ובכוחים ואי הבנות, לא יוצאים מזה דברים טובים, אלא צרות לשני הצדדים, כי קדם זה מתחיל עם אלימות מלולית, ואחר-כך זה מגיע לאלימות פיזית, עד שבאים לידי הפאות, שמכים זה את זה מכות רצח, עד שקורה אסון, רחמנא לצלן, ועל-כן מה ולמה לכם להפגס בכוחים ובמריבות ובאי הבנות, יותר טוב להחזיק את עצמכם בשלום ובאהבה, כי קין לא נגע באחיו אלא מתוך מריבה, והקדוש-ברוך-הוא הזהיר אותנו מאד מאלימות והפאות ורציחה; ולכן ראו,

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, לְהַגִּיד "דֵּי לְאַלִּימוֹת", הַגִּיעַ
הַזְמַן שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין אֶחָד לַשְּׁנַי, וְצָרִיכִים לְעֹזֵב
אֶת הַמְּרִיבוֹת וְהַמְּחַלְקֹת, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְבָּר רַבָּה, פָּרָשָׁה יח, ג): כַּמָּה קָשָׁה
מְחַלְקֹת, שְׁכָל הָעוֹזֵר בְּמְחַלְקֹת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מְאַבֵּד אֶת זְכָרוֹ; וְזֶה רָאִינוּ בְּחוּשׁ, שְׁכָל אֱלוֹ
שְׁהִסִּיתוּ וְהִדִּיחוּ אֶחָד נֶגֶד הַשְּׁנַי, לְבִסּוּף נַעֲקְרוּ
וְנַעֲלְמוּ לְגַמְרֵי מְכַלְל יִשְׂרָאֵל, כִּי הַתְּבוּלָלוֹ בֵּין
הַגּוֹיִים וְאֲמוֹת הָעוֹלָם, כִּי עַם יִשְׂרָאֵל מִדְּתָם הִיא
חֶסֶד וְרַחֲמִים, צְדָק וְיִשׁוּר, כַּח שֶׁל אַמוּנָה וְשֶׁל
תְּפִלָּה וְשֶׁל דְּבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאִין לָהֶם
שׁוּם שְׂיָכוֹת אֶל אַלִּימוֹת וְאֶל רָצַח וְהַפְּאוֹת, וּבְרָגַע
שְׁלוֹקְחִים אֶת הַחֵק בְּיָדָם, וּמַכִּים אֶת זוּלָתָם, לְבִסּוּף
הֵם נַעֲקְרִים לְגַמְרֵי מְכַלְל יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּרָגַע שְׁאָדָם
הַתִּיר לְעַצְמוֹ לְהַכּוֹת אֶת זוּלָתוֹ, אֶפְלוֹ שְׁזֶה בְּרִשׁוֹת
הַמְּלָכוֹת, כְּגוֹן שֶׁהוּא שׁוֹטֵר אוֹ מוֹשֵׁל וְכַדוּמָה,
שְׁמַתָּר לוֹ עַל-פִּי חֵק לְהַרְבִּיץ וּלְהַכּוֹת אֶת זוּלָתוֹ,
אֲבָל בּוֹ בְּרָגַע שְׁבֵר יִשְׂרָאֵל מִגְּבִיַּה יָדָיו וּמִפֶּה אֶת
זוּלָתוֹ, הָרַע לֹא יִפְסֵק מִבֵּיתוֹ, וּלְבִסּוּף הוּא יֵצֵא
לְגַמְרֵי מְכַלְל יִשְׂרָאֵל וְיִתְבוּלֵל לְגַמְרֵי, כִּי הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מִקְפִּיד מְאֹד עַל מְחַלְקֹת וּמְרִיבוֹת שְׂיִישׁ

בין עם ישראל, עד שאמרו חכמינו הקדושים (שיר השירים רבה, פרשה ה'): אמר הקדוש-ברוך-הוא, תנו דעתכם שלא תשנאו זה את זה ולא תחררו זה עם זה, שלא יאמרו מלאכי השרת לפני, תורה שנתת להם אינם עוסקים בה, והרי איבה ומחלוקת ותחרות ביניהם; כי התורה הקדושה מלמדת אותנו איך לחיות באהבה ובאחדות ובשלום ובהבנה הדדית, כי "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום".

ובאמת, בני ובנותי היקרים, עליכם לדעת, כי הכל לכל אלקות גמור הוא, הקדוש-ברוך-הוא מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ומהי? התורה — שמלבשת בדברים גשמיים, יש הלכות ששיכות לדומם, יש הלכות ששיכות לצומח, יש הלכות ששיכות לחי, יש הלכות ששיכות למדבר, והכל — כדי לגלות שבכל פרט ופרט מפרטי הבריאה, שם גנוז וטמון אלופו של עולם אלקותו יתברך, ועל-כן תשתדלו למצא את הטוב אצל כל אחד, ועקר הטוב זה

די לאַלימות

רנט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תהלים קמה, ט):
"טוֹב הוּי"ה לְכָל", וּכְכֹל שֶׁתַּחֲפֹשׂוּ וּתְבַקְשׁוּ
וּתְמַצְאוּ אֶת הַטוֹב אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, כִּי תְמַצְאוּ
אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנִקְרָא טוֹב, כִּי טוֹבוֹ גָּנוּז
בְּגַבִּיּה [בְּתוֹכוֹ], הַטוֹב שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא טָמוּן
וְגָנוּז אֲצֵל כָּל אֶחָד. וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת עֲבוּדָה שֶׁל
כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, לְמַצֵּא רַק אֶת הַטוֹב אֲצֵל הַשְּׁנִי,
וְלַחֲיוֹת אֹתוֹ בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְלִבְרוּחַ מְכַל
מִיַּי אַלִּימוֹת וְקִטְטוֹת וּמְרִיבוֹת וְהַפְּאוֹת.

וְעַל-כֵּן בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, תַּעֲשׂוּ כָּל מִיַּי
פְּעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם, שִׁיְהִיו בֵּינֵיכֶם אַהֲבָה וְשְׁלוֹם,
וּתְבָרְחוּ מְאַלִּימוֹת, וְאִם כָּבָר נִכְנָסְתֶם בַּמִּדָּה הַמְּגַנָּה
הַמְּלַכְלֶכֶת וְהַרְעָה הַזֶּה שֶׁל אַלִּימוֹת וְהִסְתָּה אֶחָד
נֶגֶד הַשְּׁנִי, תַּחֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, וּתְתַחֲלוּ דָף חֲדָשׁ
בְּחַיִּים, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מֵהַיּוֹם שֶׁלֹּא יְהִי שׁוֹם הַסְּתוֹת
וְשׁוֹם אַלִּימוֹת נֶגֶד אֶף בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמִי שְׁמִסִּית
אֶתְכֶם לְאַלִּימוֹת אוֹ לְהַכּוֹת לְהַרְבִּיץ אוֹ לְרַצֵּחַ,
רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, תִּדְעוּ שְׁמִקּוּרוֹ אֵינוֹ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, כִּי
בֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׁמָתוֹ חֲצוּבָה מִתַּחַת כֶּסֶף הַכְּבוֹד
אֵינוֹ מְסַגֵּל לְלַעַג וְלְהַתְלוּצֵץ מֵהַדַּת וּמֵהַקְדוּשׁ-

בְּרוּךְ-הוּא וּמְכַל הַקָּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וּמְכַל שְׂכָן
 לְהִסִּית לְאֱלִימוּת, וּבוּ בְּרַגַע שְׁאַחַד מִתְלוּצֵץ מֵהַדַּת
 וּמֵהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמְכַל הַקָּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל,
 וְעוֹד מִסִּית לְאֱלִימוּת, עֲלֵיכֶם לְדַעַת שְׁשָׂרְשׁוּ אִינוּ
 מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּיַד אֵי שְׂרָשׁוּ אִינוּ קָדוֹשׁ, וּמְכַרְחָה
 לְהִיּוֹת בְּמִשְׁפַּחְתּוֹ וּבְמִקּוֹר מוֹצְאוֹ, אִיזוּ הַתְּבוּלָלוֹת
 בֵּין אַמוֹת הָעוֹלָם, כִּי בַר יִשְׂרָאֵל אִינוּ מְסַגֵּל לְהַכּוֹת
 וּלְהַרְבִּיץ לְזוּלְתוֹ.

וְלִכֵּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, אִם אֵינְכֶם רוֹצִים
 לְהַתְּבוּלוֹת, שְׂיִתְגַּלֶּה שְׁאַתֶּם פְּגוּמִים וּבָאִים
 מִמִּשְׁפַּחוֹת שֶׁל הַתְּבוּלָלוֹת, תִּשְׁמְרוּ אֶת עֲצַמְכֶם
 מִהִסְתּוֹת וְאֱלִימוּת, הַשְּׁפָלוֹת וְהַכְּאוֹת הַזּוּלְתָה, מְלִבַּד
 שְׁמִקְבָּלִים עֲנֵשׁ גָּדוֹל מֵהַשָּׁמַיִם כְּשִׂמְכִים וּמְרַבִּיצִים
 לְזוּלְתוֹ, כִּי אִין הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לְזֶה
 שְׂמִגְבִּיָּה יְדִים וּמְרַבִּיץ לְזוּלְתוֹ, וְעַל-כֵּן אַל יִסִּיתוּ
 וַיְדִיחוּ אֶתְכֶם, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, לְאֱלִימוּת אוּ
 לְהַתְּלוּצֵץ מֵהַדַּת אוּ מְכַל הַקָּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל,
 תְּבָרְחוּ מֵאֵלוּ הַמְּסִיתִים וְהַמְּדִיחִים, שְׂאִין לָהֶם שׁוֹם
 חֵלֶק בְּאֵלֵקֵי יִשְׂרָאֵל, הַדְּבִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּצַדִּיקֵי
 אֶמֶת הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂתִמִּיד מְדַבְּרִים רַק

מהקדוש-ברוך-הוא, ומורידים אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ
 יתְּבַרְךָ אֵל זֶה הָעוֹלָם, וְכָל עַנְיָנָם רַק לְהֵבִיא
 לְאַחֲדוּת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְהַחֲדִיר אֶהְבָּה וְהִבְנָה
 הַדְּדִית בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִז אִם תִּתְחַבְּרוּ רַק עִם
 צַדִּיקִים, יִשְׁפַּע עֲלֵיכֶם שְׁפַע רוּחַנִי וְשְׁפַע גְּשָׁמִי,
 שְׁלֹא תִצְטָרְכוּ אִף פַּעַם לְטוֹבוֹת זוּלַתְכֶם, אֲלֹא
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה
 וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם; כִּי בּוֹ בְּרַגַע שְׁאֲדָם
 פּוֹתַח אֶת לְבוֹ כָּלפִי חֲבֵרוֹ וּמִקְבְּלוֹ בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה,
 אִז נִפְתָּח גַּם לוֹ פֶּתַח בְּשָׁמַיִם, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 מִשְׁפִּיעַ עָלָיו שְׁפַע גְּדוֹל, וְאִינוּ צָרִיךְ טוֹבוֹת מֵאִף
 אֶחָד, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לוֹ כָּל מַה שְׁצָרִיךְ,
 בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, כִּי בְּאַתְעָרוּתָא
 דְּלִתְתָּא אֲתַעֵר מְלַעֲיָלָא (זִהְרֵ לְךָ-לְךָ פַתַּח), אִיךְ שְׁאֲדָם
 מִתְעוֹרֵר פֶּה לְמַטָּה, כִּף מִתְעוֹרֵר לְמַעְלָה בְּכָל
 הָעוֹלָמוֹת, כִּי אִיךְ שְׁאֲדָם מִתְנַהֵג פֶּה בְּעוֹלָם הַזֶּה,
 כִּף מִתְנַהֵגִים אֲתוֹ מְלַמְעָלָה בְּעוֹלָם הַבָּא; עַל-כֵּן,
 בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, רְאוּ לְעֶזֶר אֶחָד לִשְׁנֵי, וְתִשְׁמְרוּ
 אֶת עֲצֻמְכֶם מִמְּרִיבוֹת וּמִהַכָּאוֹת, וְתִשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל
 מַחִיר, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת בֵּינֵיכֶם, וְאִז
 תִּרְאוּ שְׂיִהְיוּ לְכֶם חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, חַיִּים

מִתְקִים, וְכָל יוֹם יִתְאַרְךָ לָכֶם בְּאַרְיכוֹת גְּדוּלָּה, כִּי
 בְּרַגַע שְׁאָדָם הוֹלֵךְ בְּצוּרָה שֶׁל אַהֲבָה וְהִבְנָה
 הַדְּדִית, כָּל יוֹם נַעֲשֶׂה לוֹ אָרֶךְ מְאֹד, וְהוּא מְאַרְיָךְ
 יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְלִהְפֹךְ — כְּשֶׁהוּא זוֹרַע
 שְׁנָאָה, אֲזֵי צוֹמְחִים מִזֶּה אַלִּימוֹת, מְרִיבוֹת, קָלְלוֹת
 וּמְנוֹת, וְכָל יוֹם נַעֲשֶׂה לוֹ קֶצֶר יוֹם, וְהוּא שׁוֹנֵא אֶת
 עֲצָמוֹ וְשׁוֹנֵא אֶת זוּלָתוֹ, וְכָל הַחַיִּים שְׁלוֹ מְרוֹרִים;
 וְלִכֵּן רְאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, מַה לְפָנֵיכֶם, תְּחַפְּשׁוּ
 רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְתַחֲזְרוּ אֵלָיו, תְּקַיְמוּ אֶת
 מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ שְׂצִנָּה אוֹתָנוּ וְאֶת תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה
 שֶׁהִיא חֻכְמָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ רַק לְאַהֲבֵךְ אֶת
 זוּלָתְכֶם, תִּמְחַקּוּ אֶת הַשְּׁנָאָה וְהַקְּנָאָה וְהַהֲסָתוֹת
 וְהַאֲלִימוֹת מִלְּבַבְכֶם, וְתַחֲקִקוּ עַל לוּחַ לְבַבְכֶם רַק
 אַהֲבָה וְשִׂמְחָה וְהִבְנָה הַדְּדִית וְלַעֲזוֹר לְזוּלָתְכֶם, וְאִז
 עוֹלָמְכֶם תִּרְאוּ בְּחַיִּיכֶם, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֻשְׁרִים בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

תּפֿלָה לְשָׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וּלְבִרְחַ מִהַסָּתוֹת וְאַלִימוֹת

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתְּבַטֵּל מִלְחָמוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים מִן הָעוֹלָם,
וְתִמְשִׁיךְ שָׁלוֹם גָּדוֹל וְנִפְלֵא בְּעוֹלָם, וְלֹא יִשָּׂאוּ עוֹד גּוֹי
אֶל גּוֹי חָרֵב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה, רַק יִפְּרִיּוּ וַיִּדְעוּ
כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל הָאֵמֶת לְאַמְתּוֹ, אֲשֶׁר לֹא בָּאנוּ לְזֶה
הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל רִיב וּמַחְלָקֶת, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְלֹא בְּשִׁבִיל
שִׁנְאָה וְקִנְיָאָה וְקִנְטוֹר וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, רַק
בָּאנוּ לְעוֹלָם לְהַפְּרִיר וּלְדַעַת אוֹתְךָ תְּתַבָּרֵךְ לְנִצָּח.

וּבִכֵּן תִּרְחַם עָלֵינוּ, וְתִתֵּן הַגִּשְׁם וְהַמָּטָר בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ,
וְלֹא תִעָצֵר הַשָּׁמַיִם מִן הַמָּטָר בְּכָל עֵת שֶׁהָעוֹלָם
צָרִיכִין לוֹ, וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׂפָתוֹב: וְנִתְּתִי גִשְׁמֵיכֶם
בְּעֵתְכֶם, וְנִתְּנָה הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיּוֹ,
”וְנִתְּתִי שָׁלוֹם בְּאָרֶץ וּשְׂכִבְתֶּם וְאִין מַחְרִיד, וְהַשִּׁבְתִּי
חַיָּה רְעָה מִן הָאָרֶץ וְחָרֵב לֹא תִעָבֵר בְּאֶרְצְכֶם”,
וְתִשְׁגִּיחַ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וַיַּעֲלוּ כָּל הָאָדָם מִן הָאָרֶץ
לְטוֹבָה, שְׂיִהְיוּ נֹעֲשִׂים מִן הָאָדָם תָּמִיד גִּשְׁמֵי בְּרָכָה
וְנִדְבָה בְּעֵתְכֶם וּבְזִמְנֶכֶם, וְלֹא יִתְּהַפְּכוּ הָאָדָם לְשִׂפְיֹת

דמים, חס ושלום, ותוציא האדמה מקללותיה שנתקלה בעון אבותינו ובעוונותינו, ותהפך כל הקלות לברכות, "כי אתה כל תוכל ולא יבצר ממך מאומה".

רבנו של עולם, רחם עלינו וברכנו בכל מעשה ידינו, ותתן לנו פרנסתנו מאתך בהרחבה גדולה, בקדשה ובטהרה, ותתן לנו כל מחסורינו וכל הצטרכותנו קדם שנצטרך להם, ותצילנו ותשמרנו תמיד מחובות והלואות, כי הם מטרידים ומבלבלים את דעתנו מאד, רחם עלי ועליו מעתה, ועזרנו והושיענו בישועתך הנוראה לסלק כל החובות שאנו חייבים מכבר, והצילנו מעתה מחובות והלואות, ולא נצטרך ללוות שום הלואה מאחרים, רחם עלינו, מלא רחמים, זן ומפרנס לכל, ואל תצריכנו לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם.

אבי שבשמים, חוס ורחם וחמל על נפש אמלל כמני, והחזירני בתשובה שלמה, וזכני לקנות בעצמי מידת החסד והרחמים, ואף פעם לא אצא לריב ולחלק ולהשפיל את זולתי, ומכל שכן שלא אגביה את ידי על חברי ולהכותו, ואדע כי זהו עון חמור מאד,

וְעַל-יְדֵי-זֶה אָנִי מוֹנֵעַ מֵעֲצָמִי אֶת פְּרִנְסָתִי, וְאֲנִי גוֹרֵם
 צָרוֹת רָעוֹת רַבּוֹת מְאֹד הֵן לְעֲצָמִי וְהֵן לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ,
 כִּי מִי שְׁמַתָּאֲכֹזֵר עַל זוּלָתוֹ וּמְדַבֵּר רַע עַל בֵּר יִשְׂרָאֵל,
 וּמְסִית וּמְדִיחַ כְּנֻגְדּוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה גוֹרֵם עֲצִירַת הַגְּשָׁמִים
 וְהַמָּטָר, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֵין פְּרִנְסָה, וְנִתְרַבֶּה הַמְּלַחְמוֹת
 וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים וְהַרְצִיחוֹת בְּעוֹלָם. אָנָּא, רַבּוֹנוּ שְׁל
 עוֹלָם, הִרְחִיקֵנִי מִבְּנֵי-אָדָם הַמְּסִיתִים וּמְדִיחִים אֶחָד
 נֶגְדַּד הַשְּׁנַי וְגוֹרְמִים פְּרוּדִים וּמַחְלֶקֶת בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר מֵהֶם
 נִגְרָמוֹת כָּל הַצָּרוֹת, זַכְּנִי לְהִתְחַבֵּר תָּמִיד רַק עִם יִרְאִים
 וְצַדִּיקִים אֲמֵתִים, הַמְּגַלִּים אֶת אֲמֵתַת מְצִיאֹתָךְ
 בְּעוֹלָם, וְעַל יָדָם אֲזַכֶּה לָבוֹא אֶל תְּקוּנֵי הַנְּצַחִי, לְתַקֵּן
 אֶת כָּל מַה שְׁפָגַמְתִּי וְשַׁחַתִּי כְּכֹר בְּזֶה הָעוֹלָם עַד הַיּוֹם,
 וְזַכְּנִי לָבוֹא אֶל אֶהְבָּה אֲמֵתִית, לְאַהֲבֵךְ אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל
 בְּאֲשֶׁר הוּא שָׁם, וְתֹאִיר עָלֵינוּ אוֹר חֲדָשׁ, שְׁנוֹזְכָה לְחֹזֵר
 אֵלֶיךָ בְּאֲמֵת וּבִתְמִים כָּל הַיָּמִים, יִהְיֶה לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי
 וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אָמֵן וְאָמֵן!